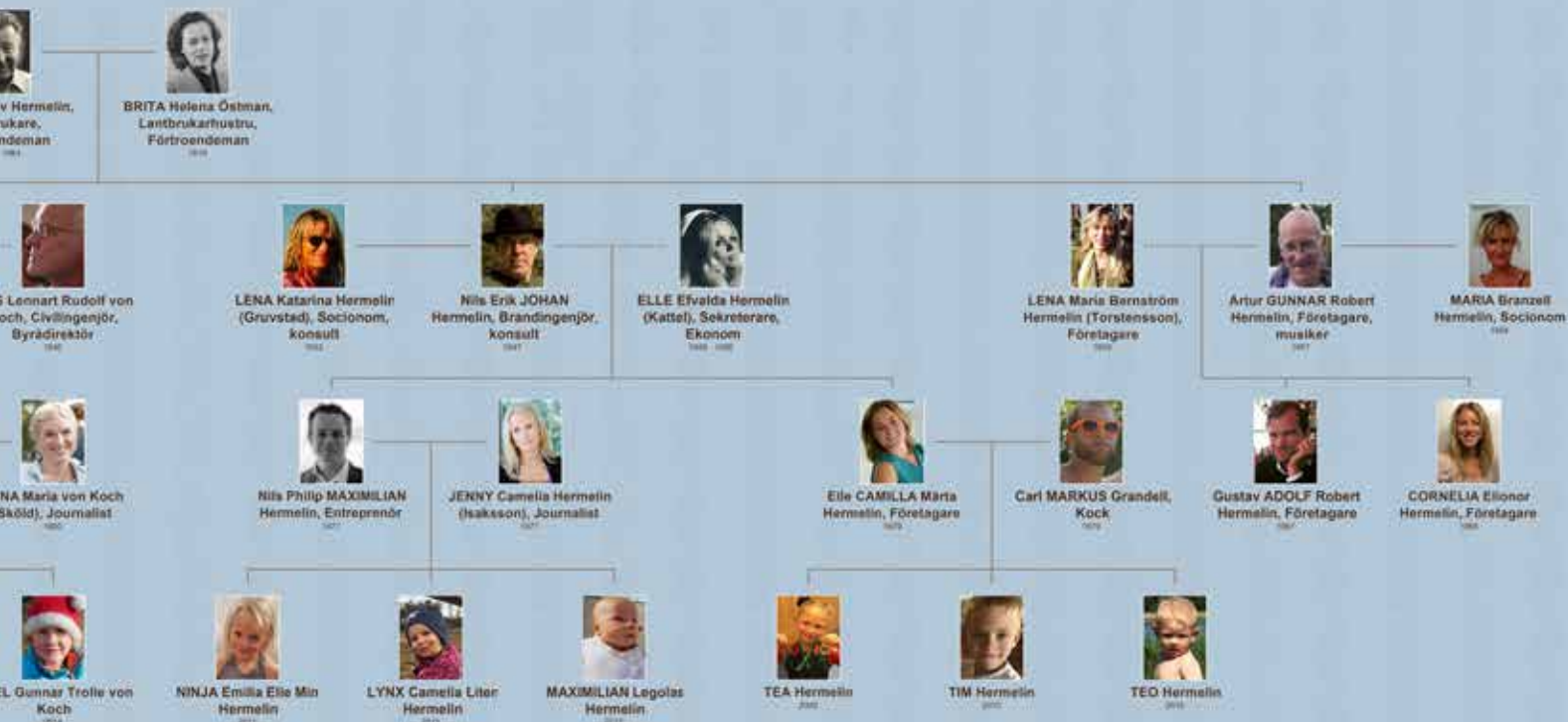

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Johan och siffran 7

Johan har fyllt 80 och blickar 7 generationer bakåt

sid 4-5

Märtas historia

Läs om Anna von Kochs möte med Degla-dottern Märta Bodilly

sid 6-7

Ett livsviktigt projekt

Sebastian har förklarat krig mot cancer för att hjälpa sin vän

sid 14

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 29 september föddes Nils Tomas Svensson, son till Charlotte (Thorsvi, Robert, Sten) och Karl Svensson. Se även bild på nästa sida.

Gifta

Den 12 december 2016 gifte sig Victor Ricardo (Åsbyggen) med Tamara Nicole Taylor.

Avlidna

Den 8 juli avled Ulla (Thorsvi, Ernst, Olof).

Den 13 augusti avled Ingemar Hasselqvist (Thorsvi, Robert, Nils). Se även artikel nedan.

Den 10 september avled Inga Jungstedt (Thorsvi, Ernst, Olof). Se även artikel på nästa sida.

Födelsedagar första halvåret 2018

4 jan: Christina, 70 år, Norrtälje
1 feb: Agneta, 70 år, Stockholm
2 feb: Christina, 60 år, Sydafrika
12 feb: Anders Jungstedt, 60 år, Bromma
13 feb: Claes, 70 år, Stockholm
9 mar: Hans Gustafsson, 80 år, Skara
27 mar: Peter, 60 år, Skebobruk
1 apr: Margareta, 60 år, Enköping
13 apr: Yngve, 70 år, Stockholm
5 maj: Malin Wilsell, 40 år, Tygelsjö
13 maj: Peter, 50 år, Kanada
14 maj: Henrik Wilén, 50 år, Stockholm
27 maj: Maria Karlsson, 60 år, Norrköping
31 maj: Thomas, 60 år, Aneby
5 jun: Hugo von Sydow, 90 år, Lidingö
10 jun: Ulrika, 80 år, Södra Sandby
14 jun: Henrietta Malmquist, 60 år, Strängnäs
19 jun: Laura, 50 år, USA

Har vi missat något viktigt?

Står det inget i Nätverket om ditt nyfödda barn, din stora fest eller något annat viktigt som har hänt dig eller någon av dina närmaste? I så fall är det inte av illvilja, utan helt enkelt för att vi i styrelsen inte vet om att det har hänt. Tyvärr har vi inte full koll på allt och alla i släkten, så vi behöver din hjälp. Hör gärna av dig till redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller 070-380 15 55 och tipsa om stort och smått vi kan skriva om. Vill du skriva själv är det välkommet, annars hjälper vi gärna till!

En hedersman

Tandläkare Ingemar Hasselqvist, Söderköping, avled den 13 augusti efter en lång tids sjukdom.

Ingemar föddes i Falköping på Finlands självständighetsdag 1938. Hans pappa Gunnar drev en tobaksaffär i staden och Ingemar var den förste i sin släkt som tog en akademisk examen. Han gifte sig under studietiden med Agneta född Rane.

Efter examen i Umeå flyttade paret till Mörsil i Jämtland där Ingemar fick anställning på Folk tandvården. Efter några år bestämde han sig för att öppna egen praktik och kom så småningom till Östergötland och Söderköping.

Några år efter skilsmässan gifte sig Ingemar med Ulla von Koch, född Hermelin, 1981. Borgerlig vigselför rättare var Ingemars blivande svärmor, Brita, som

blev lika överraskad som övriga middagsgäster när Ingemar meddelade att paret tänkte gifta sig där och då.

Ingemar var mycket uppskattad av

sina patienter för sitt vänliga sätt och sin noggrannhet. Hans skicklighet och hans kunnande värdesattes också av kollegorna som valde in honom

som representant i förtroendenämnden.

Ingemar var naturintresserad och hade tidigt tankar på att utbilda sig till jägmästare. Han var rotarian och Rotaryklubbens president 2000-2001. Men det allra största intresset var bridge, som han började spela redan i tonåren. Han var en skicklig spelare och i många år ordförande i bridgeklubben.

I den stora vänkretsen var han populär för sin humor och sin vänfasthet och inte minst för sina västgöta historier som han framförde på ett alldeles lysande sätt.

Ingemar sörjs närmast av sin hustru, sina barn samt syster och sväger.

Johan

Inga Hermelin Jungstedt

Inga Hermelin Jungstedt har avlidit i en ålder av 92 år. Närmast anhörig är maken och konstnären Matts Jungstedt.

Inga föddes 1925 i Ekebyborna socken i Östergötland som äldsta barnet av fyra, men redan när hon var ett år flyttade familjen till gården Kulltorp i Björkvik, Sörmland, där hon växte upp.

Hon var redan som barn intresserad av växter, en familjetradition ända sedan växtkunniga farmors mor Sally Fries, dotter till Elias Fries, botanikern som på tidigt 1800-tal systematiserade svamparna.

Ingas yrkesval blev landskapsarkitektens, vilket låg nära till hands då hennes farbror var den framstående landskapsarkitekten Sven Hermelin. En formell utbildning fanns inte förrän på 60-talet, men hon förkovrade sig genom mångårig praktik och utbildning på bland annat Bergianska, Konstfack, trädgårdsskolan på Adelsnäs, SLU Alnarp och praktik på farbroderns kontor. Sven Hermelins kompanjon Inger Wedborn blev då hennes handledare in i yrket. 1951 gjorde hon praktik även hos de renommerade landskapsarki-

tekterna Geoffrey Jellicoe och Frank Clark i London.

Därpå följde många års arbete både under nestorn Walter Bauer och farbrodern Sven Hermelin. Hon uppskattade särskilt den senares demokratiska arbetssätt, med ständiga diskussioner där alla medarbetare deltog. Där blev hon också kvar och så

småningom blev hon delägare. Under åtskilliga år ledde hon tillsammans med kollegan Klaus Stritzke kontoret.

Hennes uppdrag gällde ofta utvidgning och förändring av kyrkogårdar och det gröna mellan bostadshusen, exempelvis planteringarna i kvarteret Drakenberg på Södermalm. Ett av de

större uppdragen var restaureringen av Lötsjön i centrala Sundbyberg, klar 1962. Hon skrev trädgårdsartiklar och krönikor i bland annat DN, Hem i Sverige och Lustgården.

Maken Matts Jungstedt träffade Inga på Konstfack 1952, vilket ledde till ett mycket kärleksfullt 64-årigt äktenskap och två söner.

Inga var känd som generös, plikt-trogen, flitig, vänfast och otroligt människointresserad. Hon bjöd gärna hem vännerna, särskilt till sommarstället på Gotland, för hon älskade att samla många människor omkring sig.

Viktiga viloplatsen i livet var just sommarstället nära Hoburgen på Gotlands sydspets, som inköptes redan 1959, och kolonilotten på Södermalm i Stockholm.

Inga Hermelin Jungstedt satt i styrelsen för LAR (landskapsarkitekternas riksförbund) 1986-88 och var år 1985 med och bildade kvinnliga arkitekters förening Athena.

Aldrig glömmar vi vännen Ingas underfundiga humor och glittrande, gladlynta konversation.

Eva Hernbäck

Här vilar lille Nils i knät på sina storsystrar Clara och Emelie. Han vägde 3 490 g och var 51 cm lång när han föddes den 29 september. Familjen bor i Zürich, Schweiz.

Sven JOHAN Gabriel 80 år 7/7 2017

Johan blickar 7 generationer bakåt mot anfadern Olof Nilsson Skragge adlad HERMELIN 1702

Fr.v. (siffrorna anger antal generationer): JOHAN 7/7 1937 (nr 2 av 2 barn). Föräldrar: Sven David Oskar Hermelin och Märtha Schenström. 1: DAVID 1897-1971 (nr 1 av 4 barn). Föräldrar: Sven David Alfred Hermelin och Anna Sofia Ohlsson. 2: SVEN 1856-1923 (nr 2 av 7 barn). Föräldrar: David Hermelin och Emma Elisabet Hildegard Blüm (dotter till grevinnan Charlotta Sofia Ulrika Mörner af Morlanda). 3: DAVID 1823-1894 (nr 6 av 9 barn). Föräldrar: August Söderling Hermelin och Ebba Sofia Ribbing.

Fr.v. 4: AUGUST Söderling 1794-1865 (nr 5 av 5 barn). Föräldrar: Samuel Gustaf Hermelin och Hedvig Augusta af Söderling. 5: SAMUEL Gustaf 1744-1820 (nr 7 av 8 barn). Föräldrar: Carl Hermelin och Hedvig Ulrika Benzelstierna. 6: CARL 1707-1789 (nr 11 av faderns 11 barn) adlad 1766 friherre Hermelin, introducerad 1776 under nr 272. Föräldrar: Olof Nilsson Skragge Hermelin och Margaretha Åkerhielm maka nr 2. 7: OLOF Nilsson Skragge 1658-1709 adlad 1702 friherre Hermelin, introducerad 1707 under nr 1391. Föräldrar: Nils Månsson Skragge 1606-1673 och Carin Andersdotter maka nr 2.

Siffran 7 är ett tal av stor betydelse för Johan, född 7/7 1937 på Erik Dahlbergsgatan 7. I år firade han sin åttiönde födelsedag den 7/7 med porträtt på familjesidan i SvD och mottagning i kvarteret Askens vackra trädgård där vi bor i hjärtat av Stockholm. Ett dusintal kära vänner, närmaste familj och släktingar kom och firade med oss i champagne och födelsedagstårta vilket var över förväntan mitt i högsommaren då många är bortresta på semester.

70-årsdagen firades 2007 i Vitlockegård vid Ekoparken Omberg i Vadstena. Den sommaren glömmet vi inte i första taget då regnet föll mer än solen lyste. Det blev en stillsam middag i hemmet med frimurarbrodern och gode vännen med hustru och barn, som kom på besök i familjens Rolls Royce.

Den 1 februari 2008 firade vi makar en gemensam 130-årsfest i Stadshuskällaren.

Vi avnjöt den berömda Nobelfestmåltiden som serverats i Blå Hallen den 10 december 2007 med några goda vänner och släktingar. En minnesvärd stund som förgylldes av att Eriks Ingegerd höll ett oförglömligt tal med siffran 7 som huvudtema.

75-årsdagen firades den 7/7 2012 vid Polcirkeln i midnattssolens sken. Vi flög från Arlanda till Umeå och fortsatte färden i en Mercedes Bürstner husbil som hustru Agneta överraskade med och som förflyttade oss till bland annat Arjeplog via Piteå och Arvidsjaur samt på hemfärden söderut via Höga Kusten ner till Östergötland.

Den 7/7 då Johan fyllde 77 år var vi kvar i Hufvudstaden och med Johans brorsbarn Sven-David och hustru Cornelia på besök kunde vi inte motstå att fira med kaffe och tårta i trädgården. Året var 2014 och vi hade även gläd-

jen att få besök av släktingar Olof och Christina samt Maximilian med hustru Jenny och barnen Ninja och Lynx. Georgina Malmström, änka efter Johans favoritkusin Göran på spinnsidan, kom från Roslagen där hon driver Sparrens Bed & Breakfast i en vacker gård intill sjön Sparren.

Om vi får leva och ha hälsan planerar vi en 150-årsfest den 1/2 2018 i Ridarhuset. Det är nu 15 år sedan släkten Hermelin år 2002 på samma plats firade 300-årsjubileet av anfadern Olof Nilsson Skragge som år 1702 blev adlad friherre HERMELIN.

Avslutningsvis önskar den nyblivne 80-åringen sända ett varmt TACK till Hermelinska Släktföreningen som förärade Johan en vacker blomsterbukett. Den hjärtliga gratulationen var mycket välkommen då brevuppvaktningen som sänts via PostNord uteblivit.

Barn av sin tid

En släkting möter en annan: Anna von Koch har intervjuat Märta Bodilly, född Hermelin

Det är en strålande vacker vinterdag i Stockholm när jag möter Märta Bodilly utanför Dramaten i Stockholm. Hon bär en grå yllrock, svart basker och har precis kommit med pendelbåten från hemmet i Nacka. Vi tar de

många stentrapporna upp till Dramatens lunchrestaurang. Märta håller sig i räcket för balansens skull, men går annars med rasika kliv uppför och det är svårt att föreställa sig att hon fyller 89 år i januari.

– Jag har slutat golfa, men jag älskar att gå långa promenader längs vattnet där jag bor. Det är så vackert där, säger hon.

Lägenheten på Jarlaberg köpte hon för ett år sedan, efter att ha sålt villan i Ascot, England, där hon bodde under många år. Märta stormtrivdes i England, även efter att maken Michel Bodilly, som var engelsman, gick bort för 16 år sedan. Hon hade många vänner, som hon älskade att spela golf och bridge med, men saknaden efter familjen i Sverige blev till slut för stor och hon flyttade hem.

Märta har fyra barn från ett tidigare äktenskap, åtta barnbarn och 15 barnbarnsbarn.

– Barnbarnsbarnen är fortfarande lite misstänksamma för de har ju inte sett så mycket av mig under alla dessa år, men det blir bättre, säger Märta och skrattar.

Märta har även sju syskon kvar i livet, som hon träffar så ofta hon kan.

Men vi tar det från början.

Märta Elsa Augusta Hermelin föddes den 1 januari 1929 i Karlskrona. Mamma var Elsa Hermelin, född Rosenblad, och pappa var Bengt-Olof Hermelin, kallad BeO, kapten i flottan.

– Mina föräldrar var bra. De brydde sig. Mamma var väldigt rar, medan pappa var otroligt sträng. Jag var lite rädd för honom, säger Märta och hugger in på dagens fiskrätt.

Märta Bodilly utanför Dramaten i Stockholm. Foto: Anna von Koch

Märta som barn, målad 1931 av Folke Hermelin

När Märta var tio år, 1939, flyttade familjen till gården Degla i Småland. Fadern var ofta inkallad i flottan och mamma Elsa skötte gården med hjälp

av rättare och många anställda. Hon var också duktig på ekonomi och tog hand om gårdens bokföring.

Fadern strävade efter att Degla skulle vara självhushållande. Gården hade därför såväl snickeri som bageri, djurhållning med kor, arbetshästar, kalkoner, höns och grisar samt ett ekologiskt jordbruk – något som då var mycket ovanligt.

– All odling skedde utan kemikalier eller konstgödsel, berättar Märta. ”Frisk jord friska människor” var pappas motto och mamma stödde detta, trots att det var ekonomiskt påfrestande.

Inget skulle behövas köpas in och Märta minns att fadern blev arg när de en gång fick ris. Barnen skolades hemma med hjälp av guvernanter och varje år höll Lommaryds präst examensförhör. De klarade sig väl.

Ute i världen stod andra världskriget i full brand och till gården kom det en del flyktfamiljer.

Frau Suits från Estland, som hade varit gift med en rysk överste, som dog under revolutionen, minns Märta extra väl.

– Hon lagade underbar mat och jag var ofta med henne i köket. Hon lärde mig mycket. Hon lät ingenting förfaras. Fett som blev över från grisen kokade hon tvålv på. Hon gjorde surkål i en jättestor tunna – vi hade ett källand som inte gick av för hackor.

Märta var den i familjen som pratade bäst tyska och fick alltid framföra till Frau Suits vad hennes mamma ville ha sagt.

Anledningen till att Märta pratade begriplig tyska var att föräldrarna hade

skickat henne och lillasystern Susanne till en gård i Pommern i Tyskland under sex veckor sommaren 1938. Märta var då nio år och Susanne var sju. Ingen kunde förstås ett ord svenska så flickorna fick snabbt lära sig språket.

– Jag har glömt det mesta av tyskan nu, tror jag, säger Märta.

Tomteboljckan som hade rått på Degla, trots svåra krigsår, fick ett abrupt slut den 7 november 1945. Den dagen födde mamma Elsa sitt nionde barn, en liten pojke. En barnmorska fanns närvarande, men ändå gick något fel. Elsa började blöda och inte ens läkaren, som snabbt kom till gården, kunde rädda hennes liv.

– Det var verkligen hemskt, säger Märta med sorg i rösten.

Livet på gården blev eländigt och tufft när mamman inte längre fanns. Pappa BeO var visserligen åter hemma på gården, efter att kriget tagit slut samma vår, men han var utom sig av sorg och inte lätt att tas med.

Ett par månader efter att mamma gått bort lämnade alla som jobbade i hushållet Degla. Gårdsfolket fanns kvar, men barnen fick nu ta stort ansvar för sysslorna.

De turades om att laga mat, tvätta och städa och 16-åriga Märta fick huvudansvaret för lille Bengt.

– Han blev nästan som min egen baby, säger Märta och ler.

Lillasyster Susanne och farmodern kom även att hjälpa till med babyen.

Det var förstås ett stort ansvar för en 16-åring och barnavårdscentralen kom dit för att kontrollera barnet. Men det hade de inte mycket för, berättar Märta.

– Pappa lät dem inte se honom och jag gömde mig i bakgrunden.

Trots kyla och sträng vinter klarade sig den lilla pojken bra. Märta gjorde så gott hon kunde och matade honom med komjölk utblandad med ett avkok på havre.

– Jag förstår inte hur Bengt överlevde,

men det gjorde han. I dag är han pensionär och har flyttat till Bermuda med sin fru, som kommer därifrån.

Det var såklart inte bara slit och elände under Märtas ungdomsår utan hon har också många ljusa minnen. Hon och systern Susanne startade exempelvis tidningen Degla Nyheter, som fick

Märtas barnkläder pryder Svensk Damtidnings omslag i december 1958

många viktiga prenumeranter, såsom ortens bankdirektör.

När Märta var 22 år gifte hon sig med civilingenjören Nils Sjödén, efter att han uppvaktat henne intensivt.

Paret bosatte sig i Karlskrona, där Nils var specialingenjör vid flottan. De två första barnen Elsa och Nils-Olof föddes där, men sedan flyttade familjen vidare först till Vallentuna norr om Stockholm, och sedan till Lerum utanför Göteborg. Familjen utökades med barnen Fredrik och Henrietta.

Som om Märta inte hade nog med att ta hand om fyra små barn, så startade hon samtidigt barnklädesmärket Malotta. Företaget gick bra och den söta

klänningen Tussilull med övrigt i kollektionen gick på export till Frankrike, England och USA.

– Jag hade 40 sömmerskor som satt hemma hos sig och sydde.

Om företaget gick som en dans så gick äktenskapet desto sämre, och efter 14 år begärde Märta ut skilsmässa fast det ansågs skamligt vid den tiden.

Hon levde ensam kvar i huset och företaget försörjde henne och barnen. När det blev alltför stort sökte hon en kompanjon. Men dessvärre drog Märta och han åt olika håll. Märta tappade gnistan och lämnade företaget som hade tagit över Malotta.

Märtas far var vid det här laget omgitt med Christina Hertell och hade fått ytterligare ett barn, dottern Thomasine.

Fadern drev affärsverksamhet i Liberia och efter att Märta studerat ett år på Filip Holmquists Handelsinstitut i Göteborg erbjöd han henne jobb. Hon tackade ja och de två yngre barnen flyttade med till Afrika.

Efter tio år som singel mötte hon där engelsmannen Michel, som var chef för nyplanteringarna på plantagen.

I februari 1975 blev han hennes andre make och de fick 26 fina år tillsammans i Liberia, USA och England, innan han gick bort 2001. Märta står fortfarande nära hans tre döttrar, som lever utspridda i världen.

– Jag har haft ett bra liv. Det är väldigt mycket som jag kunde ha gjort bättre, men så känner nog många människor. Det jag är mest stolt över är att barnen blev så bra, trots att de har mig som mamma, säger Märta och ler.

Not från redaktören: I Nätverket #33 kan ni läsa mer om Degla och de många syskonens liv, då med Märtas bror Maximilian vid pennan. Där finns även en bild på syskonskaran. Anna von Koch är journalist på Svensk Damtidning och gift med Harald von Koch (Thorsvi, Robert, Nils).

Ett leende förlänger livet

Petra Nilsson berättar om livet som tandläkarstudent

Det kan krävas mycket jobb för ett Hollywood-leende. Men det krävs ännu mer jobb för att kunna ge det!

Jag som säger det heter Petra Nilsson och läser mitt tredje år till tandläkare på Tandvårdshögskolan i Malmö. I januari 2015 lämnade jag Stockholm och flytt-lasset gick till Lund där jag flyttade in hos min syster Charlotte som ni har kunnat läsa om i Nätverket tidigare.

Efter 1,5 år av jobb och resor var det nu min tur att påbörja mina studier. Jag inledde med att läsa en termin pedagogik vid Lunds universitet. Detta har hjälpt mig mycket i min nuvarande utbildning.

Tandläkarprogrammet

Höstterminen 2015 började jag på tandläkarprogrammet vid Malmö Högskola. Skolan ligger mitt i Malmö vid tågstationen Triangeln och har sjukhuset som granne. Malmö Högskola har totalt cirka 24 000 studenter, men den odontologiska fakulteten utgörs av endast 350 personer varav de flesta studerar till tandläkare och en mindre andel till tandhygienister och tandtekniker. Skolan har årligen cirka 10 000 patienter som tas om hand av studenter, lärare och de specialister som skolan har inom olika odontologiska områden.

Problembaserat lärande

På Tandvårdshögskolan i Malmö jobbar vi med problembaserat lärande, ett system som bygger på att vi själva ska inhämta kunskap och tillsammans lösa de problem eller fall som vi varje vecka

får i våra studiegrupper. Dessa studiegrupper består av 8–10 studenter och en lärare. Ur varje fall tar vi sedan fram de problem som finns. Från de proble-

logi- och histologiböcker på engelska är ju inte helt enkelt heller. Att översätta ett ord som man inte förstår från engelska till svenska, för att sen upptäcka att

man inte förstår det svenska ordet heller, är en intressant utmaning.

Åtta kapitel och lika många veckor senare började ändå boken kännas lättare att läsa och tanden, dess bildning och uppbyggnad började kännas begriplig.

En bra övning i tillit

Första terminen är enbart teoretisk med ett fåtal besök på skolans klinik för att kunna få en inblick i vårt framtida yrke. Men redan under andra terminen blir det mer praktiskt arbete, som att lägga bedövningar, först på apelsiner, och sedan tio minuter senare på andra studenter. Detta är en bra övning i tillit...

Artikelförfattaren Petra framför skolan i ett blåstigt Malmö

men bygger vi hypoteser och tar hjälp av diskussioner och tidigare kunskap för att få fram vad vi anser är ett rätt svar. Veckan efter samlas vi igen och då har vi studerat in de gemensamma inlärningsmålen för gruppen enskilt. Tillsammans försöker vi då lösa fallet. Seminarier, föreläsningar, laborationer och klinisk färdighetsträning kompletterar sedan arbetet i studiegruppen.

Mycket nytt i början

Den första tiden på "Käftis" som det kallas var spännande. Som alltid med en ny skola är det nya människor, nya lärare och ett helt nytt sätt att inhämta kunskaper på. Men att börja läsa bio-

MHI för hela slanten

Från mitten av andra terminen tilldelas vi våra första patienter på avdelningen för parodontologi, eller som jag sa till mina patienter: "Jag ska ta bort din tandsten och sedan går vi igenom dina munhygiensrutiner". Att ge munhygiensinstruktioner (MHI) är något som vi studenter ser som en viktig uppgift. Tyvärr delas inte den inställningen av alla våra patienter, vilket kunde ses på mängden sena återbud.

Första och andra terminen avslutades med en sjutimmars tentamen och jag hade då gått ett år, haft mina första ångestfyllda samtal med patienter och flera gånger tänkt att mitt jobb i fram-

tiden endast kommer bestå av MHI. Men den tredje terminen börjar de mer spännande momenten. Karies och materiallära varvas med borrhingsövningar på dockor på preklinik.

Patienterna går med ett stort leende

Fjärde terminen har vi sedan lagt ifrån oss tandstensinstrumenten ett tag och bytt ut dem mot kompositer och borrar på avdelningen för cariologi. Patienterna som vi behandlar på den avdelningen har förutom karies och hål i tänderna problem som frakturer, trasiga eller dåliga fyllningar samt olika förslitningar på sina tänder exempelvis från tandborstskador. I många fall har de en estetisk eller smärtsam påverkan på patienten vilket gör att ens arbete ofta uppskattas mer av patienterna som ser skillnaderna direkt.

Många lämnar kliniken med ett stort leende, då känns det verkligen att man valt rätt yrke!

Internationellt engagemang

Förutom att fylla min tid med att behandla patienter och plugga så händer det många andra saker runt och på Käftis. De första 1,5 åren på skolan bodde jag med min syster Charlotte, men därefter flyttade jag till en egen lägenhet i Malmö som jag trivs väldigt bra i.

Här tränar jag på att göra rotfyllningar på den ständigt glada dockan Oscar

Så här upplever mina patienter mig ofta

Jag är även engagerad i det internationella utskottet på skolan. Där vi har tagit emot tandläkarstudenter från hela Europa genom organisationen European Dental Student Association, EDSA. Påsken 2017 åkte jag och fem andra studenter från Malmö till Cardiff i Wales för EDSA:s kongress.

Jobbar för lika villkor

EDSA jobbar med att likställa tandläkarutbildningarna i de olika europeiska länderna. Undersökningar visar att 10 procent av de som blir tandläkare i Europa aldrig har tränat vissa moment på riktiga patienter. Med den fria rörligheten av arbetskraft inom EU är det ett problem att utbildningarna inte ställer samma krav men ger samma behörighet. Det vill vi ändra på!

Att öka samarbetet över landsgränser sker också genom besöksprogram på andra skolor och i andra länder. Vilket vi i Malmö fick hålla i förra året då ett 20-tal studenter från hela Europa var på besök i en vecka.

Stort tack!

Jag vill tacka Släktföreningen som har gjort det möjligt för mig att åka på dessa konferenser. Förhoppningsvis kommer jag i framtiden kunna hjälpa Hermelinerna med deras munhälsa!

Välkomna till Det bästa av Nepal

En kultur- och vandringsresa planerad och guidad av Fredrik

Att vandra i Himalaya, beskåda några av världens högsta berg och uppleva en helt unik kultur är en dröm högt upp på mångas lista. Nepal är en mytomspunnen plats där människan i århundraden utmanat naturen och levt vid foten av "Chomolungma", Universums moder.

The Search® Adventures tar dig till Nepal med ett unikt och fullspäckat program med kultur, arkitektur, trånga gränder, tusenårig historia, höga bergstoppar, enastående mat och underbara människor. Vi besöker några av Unescos världsarvsplatser och gör en enkel men otroligt vacker vandring i tre dagar. Vi ser Himalaya skifta färg i soluppgång och solnedgång. Resan avslutas med en djungelsafari i Chitwan National Park. Här upplever vi Djungelboken på riktigt.

Dag 1: Avresa till Nepal med flyg

Avresa med Turkish Airlines eller Qatar Airways till Katmandu, med ett snabbt och bekvämt byte via antingen Istanbul eller Doha.

Dag 2: Ankomstdag

Vid ankomst till flygplatsen möter vi vår lokala guide. Efter en kort transfer till Hotel Dwarika blir det ett varmt traditionellt mottagande.

Detta klassiska hotell är ett av de bäst bevarade hotellen med Newari-arkitektur. Hotellet är en av Unescos världsarvsplatser med en underbar historia.

Här kommer vi trivas under vår vistelse i Katmandu.

Efter ett par timmar går vi på utflykt till en av Nepals heligaste platser, Pas-

Durbar Square och Boudhanath Stupa.

Vi kommer att få uppleva några av världens mest spektakulära tempel och platser, samt få en inblick i hur Nepals invånare trots att de tillhör över 120 olika etniska grupper med olika språk och religioner har levt fredligt sida vid sida i århundraden.

Lunch äter vi på en takterrass med enastående utsikt. Sedan återvänder vi till hotellet på eftermiddagen för att vila ett par timmar. Under kvällen besöker vi Katmandus nöjeskvarter Thamel där vi också äter middag.

Dag 4: Sightseeing

Efter ännu en god frukost åker vi till staden Bhaktapur, en annan av Unescos världsarvsplatser som förstördes nästan helt under jordbävningen 2015. Sedan dess har återuppbyggnaden varit i full gång, men att restaurera tempel och byggnader med traditionellt hantverk tar tid. Genom vårt besök stöttar och hjälper vi återuppbyggnaden

av denna unika och mycket vackra plats, som byggdes under 1200-1400-talet.

Vår guide berättar om traditioner och hur livet i Nepal förändrats under de senaste 800 åren. Det är en lättsam och inspirerande dag, med skön temperatur och lagom tempo. En god lunch serveras i Bhaktapur.

Vi återvänder sedan till hotell Dwarika för en mycket speciell middag på deras egen restaurant Krishnarphan. En oförglömlig kulinarisk upplevelse.

Boudhanath Stupa i Katmandu

Poon Hill i Pokhara

huphutinath-templet, och upptäcker templets uråldriga traditioner. Vi återvänder till hotellet i god tid innan middagen som serveras på en speciellt utvald restaurang.

Dag 3: Sightseeing

Efter en god natts sömn och stor frukost beger vi oss ut på en heldagstur. Vi besöker olika fantastiska och viktiga platser inom buddhismen och hinduismen som Swayambhunat Stupa, Patan,

Dag 5-7: Mot bergen

Efter en tidig frukost tar vi oss till flygplatsen och tar oss till Nepals näst största stad Pokhara. Här vid foten av det väldiga och vackra Annapurnamasivet kommer er tredagarsvandring att starta på cirka 1 500 meters höjd.

Vi är nu omgärdade av snöklädda berg med toppar på upp till 8 000 meter. Vi ska vandra den klassiska ”Royal Trek” och sover i lyxiga och rymliga tält med både ordentlig madrass, stolar och bord – självklart med full service och hel-pension. Vi har också vår egen guide, egna sherpas och en kock med oss.

Vi vandrar sakta genom traditionella byar och vackert landskap på en höjd mellan 1 000–2 000 meter över havet. Vi stannar ofta för möten med lokalbefolkningen, för att dricka nepalesiskt te och för att beskåda de vackra bergen. Vi får höra historier om guden Shiva som bor på ett av dessa heliga berg och om de första klättrarna som kom till Nepal. Detta är en underbar upplevelse och blir ett minne för livet.

Dag 7: Tillbaka till Pokhara

Efter att ha vandrat denna vackra led och upplevt Himalaya är det dags att återvända till Pokhara för en välförtjänt dusch och ordentlig vila. Vi övernattar på underbart fina Fulbari Hotel. Fulbari har egen spaanläggning och golfbana. Vi äter en fin middag på kvällen.

Dag 8-10: Nationalpark

Äventyret fortsätter nu med en bekväm bilfärd (cirka 5 timmar) till Chitwan National Park i de södra delarna av Nepal, låglandet (Terai) där berg och kullar plattas ut till grönskande åkrar och tät tropisk djungel. Chitwan är känt för sina elefanter, noshörningar, krokodiler och den bengaliska tigern. Här finner vi också en rad unika fågelarter.

Vårt program inkluderar tre dagar och två nätter djungelsafari med båttur, ridning på elefantrygg och vandring till fots genom djungeln. Under vistelsen i Chitwan bor vi på spännande och vackra Sapana Village Resort.

Dag 11: Åter till Katmandu

Efter frukost är det dags att ta farväl av Baloo och Bagheera. Vi flyger tillbaka till Katmandu på cirka 25 minuter. Återigen checkar vi in i centrala Katmandu. Denna gång bor vi nära shopping och nöje. Självklart guidar vi er till de bästa affärerna. Äkta Pashmina, friluftsutrustning, traditionell konst och julgranskolor är några saker vi rekommenderar.

Vi äter avskedsmiddag tillsammans på en trevlig restaurang och delar en extra skål för denna fantastiska resa.

Dag 12: Hemfärd

Efter frukost packar vi vårt bagage och tar oss lite egentid innan vi beger oss till flygplatsen för att påbörja vår resa hem till Skandinavien.

Vi säger farväl till Nepal – för denna gång. Namaste!

Fakta om resan

Pris 42 575 SEK. Preliminärt datum för avresa: 20 januari 2019.

I priset ingår:

- Flyg Skandinavien–Katmandu t/r
- Alla flygskatter
- Alla övernattningar på 4-stjärniga hotell eller i lyxtält
- Alla måltider (förutom sista dagens lunch som är på egen hand)
- Luncher och middagar på personligen utvalda restauranger
- Alla aktiviteter och inträden till museum och tempel
- Svensk färdledning, privata guider och sherpas
- Flyg Katmandu–Pokhara och Chitwan National Park–Katmandu.
- Alla transporter under resan

I priset ingår inte:

- Alkohol och flaskvatten
- Dricks (cirka 10 USD per person och dag) till lokal guide
- Visum till Nepal (40 USD), betalas kontant på plats
- Reseförsäkring

THE SEARCH® ADVENTURES AB

Sedan 1997 har vi arrangerat och planerat äventyrs-, klättrings- och expeditionsresor över hela världen. Men det har varit till Afrika och Nepal som vi har återvänt gång på gång.

Vår verksamhet har sedan 2007 varit en passionerad hobbyverksamhet. Men i somras beslutade vi oss för att öppna butiken helt. Vi har nu ställt resegaranti till Kammarkollegiet, laddat vår hemsida med flera unika program och äventyr och är redan fullbokade på flera turer nästa år.

Vi är otroligt glada för att så många kära släktingar gång på gång har valt att resa tillsammans med oss. De senaste tio åren har vi haft Hermeliner på toppen av Kebnekaise, på safari i Afrika, på besök hos bergsgorillorna i Virungaberget, på kryssning i Galápagos och på vandring i Himalaya.

Varmt välkomna att följa med oss på nästa stora äventyr! Läs mer på www.thesearchadventures.se.

PS. Den 1 november 2018 kommer Sini Hermelin leda och guida en enastående vandring till Mount Everests basläger! Det finns ett par platser kvar till detta äventyr.

Kontakta oss om du vill veta mer: fredrik@thesearchadventures.se eller 0708-56 18 38.

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa jenny@hermelin.com om du ser något kul!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet var den 17 oktober. Det var styrelsemöte nummer tre, alltså det tredje styrelsemötet sedan släktemötet 2016. Vid mötet var styrelsen nästan fulltalig. Vi saknade Olof men hade å andra sidan återigen besök av lille Milian, Jenny och Maximilians son.

Vi följde den dagordning som Johan skickat ut och avhandlade som vanligt utvecklingen av släktfönderna utifrån det ekonomiska underlag som Olof fått från Öhmans och därefter sammanställt, samt innehållet i kommande nummer av Nätverket. Vi beslutade också om utdelning till hela 19 stipendiater, nytt rekord! Vilka ser du på sid 15.

I övrigt innehöll agendan hantering av all information som släktingar lämnar efter sig. Vad ska scannas och vad ska arkiveras direkt? En annan fråga var de nya digitala möjligheterna och utmaningarna, exempelvis hantering av personuppgifter.

Styrelsen träffas redan i december igen, då för att diskutera hur vi ska hantera släktemötets uppdrag att engagera våra ungdomar mer.

Protokollet i sin helhet finns tillgängligt på vår hemsida. Har du frågor får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

/Hanna Jessing

Här kunde vi ha publicerat din notis

Vill du att du själv eller någon av dina närmaste ska synas i Nätverket? Vi tar tacksamt emot tips från er läsare! Mejla jenny@hermelin.com, och glöm inte bilder!

Ny bok om en synsk släkting

Det kom ett brev från Honorine Louise Ugglå (Gripenbergsgrenen), som i fjol gav ut en bok om sin mormors mor. Så här skriver hon:

”Att det har funnits kloka gummor eller spåkvinnor runt om i vårt land har nog de flesta av oss hört talas om. Man kanske tänker sig att de fanns i någon stuga långt från allfartsvägarna förr i tiden. Då kan det vara bra att veta att även högreståndskvinnor kan ha mediala förmågor. Min mormors mor Hedda Leijonhufvud von Koch tog kontakt med sin äldsta dotter 1921 sedan hon hade gått över på andra sidan. Äldsta dottern vidarebefordrade vad mamman sagt telepatiskt och skickade de nedtecknade breven till det syskon som det berörde.

Min mormor Jane Hermelin var Heddas andra barn, och de brev som var adresserade till henne har jag haft som underlag till boken om Hedda. Jane var gift med Joseph på Gripenberg. Joseph lär ha haft ett stort intresse för mystikern Emanuel Swedenborg (1688-1772) och läst honom flitigt. Kanske var det just därför Joseph tyckte det var spännande när det kom brev från svärmor

från andra sidan. Hur som helst skrev han in alla brev i en vanlig skrivbok och tack vare detta har breven kunnat bevaras intakta.

För er som inte är intresserade av det övernaturliga innehåller boken även en skildring av Heddas liv, baserad på brev från jordelivet, och en ramberättelse som jag själv skrivit efter att ha gjort efterforskningar på Riddarhuset i Landsarkivet med mera.

Boken heter *Breven från himmelen* och gavs ut 2016 på BIMA Förlag (ISBN 978-91-88323-01-9). Den finns att köpa på Adlibris, på Bokus och självklart även genom mig på Bg 696-1155. Den kan också beställas på närmsta bibliotek.”

Den som vill anlita Louise för ett föredrag eller besök där hon berättar mer om boken når henne via följande kontaktuppgifter:

Honorine Louise Ugglå
Högamålen
570 63 Ydre
070-597 21 51

Louise vid boksläppet av *Breven från himmelen* den 2 oktober 2016, tillsammans med förläggaren Maria Bielke von Sydow

Tyra Kleen, Valinge och släkten Hermelin

Vi har också fått ett brev från Kerstin på Marieberg, som ville dela med sig av några bilder (som finns här intill) och deras historia:

”En av min mors fastrar hette Tyra Kleen, som ni kanske minns från Nätverket #35 när jag skrev så här: ”Vad har då Tyra Kleen med Hermeliner att göra? Jo, hon umgicks och brevväxlade både med Olof och Tryggve Hermelin. Dessutom umgicks familjen Kleen på Valinge mycket med familjen Mörner/Hermelin på Marieberg, ett umgänge som fortsatt i senare generationer. Inte minst sedan jag, Kerstin Hermelin född Gullstrand med rötter på Valinge, träffade Lars för 30 år sedan.”

Tyra Kleen föddes den 29 mars 1874 som yngsta barn till diplomaten Rickard och Amalia Kleen. Som diplomatbarn fick hon en kosmopolitisk uppväxt med Valinge som den fasta punkten. Även i vuxen ålder hade Tyra nära kontakt med Valinge och brodern Nils (min morfar) som ägde och drev gården fram till 1968.

Tyra Kleen var en ivrig porträttmålare och en uppskattad bokillustratör. Hon skrev även artiklar, föreläste och upprätthöll en omfattande korrespondens. Hon sparade alla brev, inklusive kopior på sina egna, och skrev dagbok hela livet. Breven och dagböckerna utgör en värdefull källa till kunskap om hennes liv.

Tyra avled den 17 september 1951 och testamenterade hela sin kvarlåtenskap till Ridderhuset med förbehållet att inget fick röras på femtio år. 2001 öppnades arkivet för att sedan 2012 förvaltas av mig.

När jag började gå igenom Tyras kvarlåtenskap hittade jag två fotografier från 1902 föreställande Olof Hermelin, Tyra Kleen och Ulrik Celsing som var bokhållare på Valinge. Bilderna är tagna av Tryggve Hermelin. När Olof och Tryggve besökte Valinge målade de ett par tavlor föreställande två av husen, som i dag hänger hos oss på Marieberg. Det ena är en grindstuga och det andra Gamla Säteriet. Båda husen finns fortfarande kvar på Valinge.”

WarOnCancer

Redaktör Jenny har pratat med Sebastian, som har startat ett livsviktigt projekt

Sebastian är son till Otto och Eva (Thorsvi, Robert, Jan) och syntes senast i Nätverket #25 när han berättade om sin utlandstermin i Hong Kong.

Trots att han inte är mer än 30 år har han redan hunnit göra mer än många hinner med på dubbla tiden. Civilingenjörsexamen från KTH, välavlönade jobb inom media i Sverige och finansbranschen i London, ansvarig för lanseringen av Daniel Wellington-klockorna i USA bara för att nämna några exempel. Man skulle kunna kalla det ett imponerande CV, men enligt Sebastian själv flackade han snarare runt i väntan på att hitta sin plats. Hur det än var med den saken så har han hittat sin plats nu, och den är faktiskt imponerande.

Sebastian (till höger) och hans bästa vän Fabian Bolin. Tillsammans har de grundat och driver WarOnCancer.

Bäste vännen fick cancer

För att göra en lång historia kort så förändrades Sebastians liv totalt en dag 2015 när han fick veta att hans bästa vän Fabian hade diagnostiserats med leukemi. 28 år gammal hade han alltså fått blodcancer, och Sebastian var övertygad om att han skulle dö. Men det hade inte Fabian tänkt sig. Han skulle överleva. Och hade faktiskt goda chanser att göra det, även om det tog tid för Sebastian att ta in det och kunna stötta honom i hans kamp. En reaktion som tydligen är ganska vanlig hos närstående till någon som drabbas av cancer: man ger inget bra stöd för man vet inte vad man ska göra.

Sebastian berättar att han ser samhällets syn på cancer som väldigt vinklad. Vi har för lite information från för få källor och vet därför ofta inte mer än att det är en sjukdom med hög dödlighet som drabbar fler och fler. Många

vet inte att fler och fler också överlever, och inte heller vad som händer under tiden – eller att det stöd man får kan vara helt avgörande.

Ett sätt för Fabian att hantera sin sjukdom var att dela med sig av sin resa genom att blogga om den. När bloggen var som störst hade den mer än

250 000 läsare från hela världen varje månad. Sebastian såg att Fabian mätte bra av att kunna hjälpa andra, och han såg också den enorma responsen som bloggen fick. Någonstans där föddes idén om WarOnCancer.

Berättelser som verktyg

WarOnCancer, som betyder krig mot cancer, startade som en bloggportal för cancersjuka, anhöriga och överlevare. På bara en vecka delade 150 personer från 22 länder med mer än 40 olika cancerformer med sig av sina historier. En tredjedel av dem var närstående. Enkelt uttryckt var det människor som på olika sätt drabbats av cancer som berättade, läste, inspirerade och stöttade varandra.

WarOnCancer fick ett stort genomslag och Fabian fick berätta om projektet såväl i svenska tv-morgonsoffor som på stora internationella konferenser som European Medtech Forum och

Dublin Tech Summit, där även Sebastian deltog. På den senare kom en representant från Microsoft fram och ville bli partner, och med deras stöd i ryggen håller den tidigare bloggportalen nu på att utvecklas till ett slags Facebook för cancerdrabbade globalt. Syftet är (med deras egna ord) att genom storytelling, mental återhämtning och empowerment ge cancerdrabbade verktyg för att ta kontroll över sin situation, och därmed stärka deras mentala hälsa. En app kommer också att lanseras i mars 2018.

Företaget bakom

Förutom den digitala gemenskapen är WarOnCancer också ett företag, som ser sig som ett medtecbolag inom mental återhämtning och mental hälsa. De har fyra anställda, ett tek-

nikteam som utvecklar de digitala verktygen och ett internationellt advisory board. Ett av målen är att förbättra vården för cancersjuka, och därför har de nära samarbeten med en rad stora svenska sjukhus och med de flesta stora internationella läkemedelsföretagen. De arbetar också med påverkan för att förändra synen på cancer hos allmänheten.

Vill du vara med och bidra?

Vill du stötta Sebastian och Fabian i deras arbete? Följ dem gärna och hjälp till att sprida information om vad de gör. En testversion av communityn finns på waroncancer.com, och du kan även följa dem i sociala medier:

Instagram: waroncancerunited

Twitter: waroncancerundt

Facebook: waroncancerunited

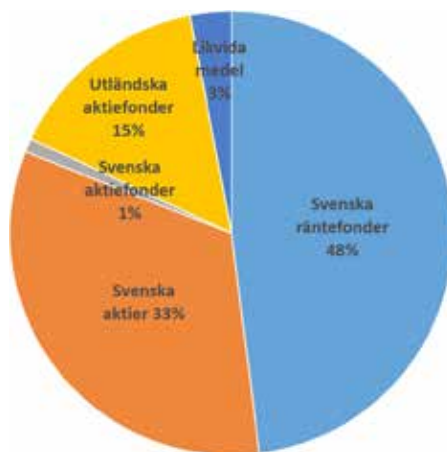
Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	sep 2017	2016	2015	2014	2013
Släktföreningen	8 318	7 990	8 008	7 247	6 256
Victor Hermelins minne	11 945	11 275	11 065	10 469	9 309
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 933	2 784	2 699	2 418	2 081
Lena Robertsdotters fond	4 396	4 144	4 059	3 693	3 254
Totalt	27 593	26 193	25 831	23 827	20 900
Värdeförändring för perioden	5%	1%	8%	14%	15%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning på olika tillgångsslag per den 30 september 2017 framgår av diagrammet intill.

Fonderna

Den samlade förmögenheten i släktföreningens fonder har under perioden jan-sep 2017 ökat med ca 5% netto efter avdrag för skatter (inklusive latent skatter på realiserade vinster) och övriga kostnader. Om dessa skatter och andra kostnader återläggs ökade utvecklingen brutto med ca 6%. Andelen likvida medel och räntefonder i förhållande till totalt förmögenhetsvärde uppgick till 51% per 170930, att jämföra med 46% per 161231.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Mejla johan@hermelin.com och sök stipendium! Denna termin fick 19 släktingar 8 000 kronor vardera:

Alexia, dotter till Gustav och Dina, Istituto Marangoni, Milano (Thorsvi, Ernst, Olof)

Cornelia, dotter till Fredrik och Gabrielle, Linnéuniversitetet (Thorsvi, Robert, Jan)

Daniel, son till Ian och Maria, Linköpings universitet (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Ellen, dotter till Joachim och Mia, Stockholms universitet (Gripenberg, Josef, Axel)

Elin Welin-Berger, dotter till Guy och Charlotte Welin-Berger, Örebro Universitet (Gripenberg, Josef, Gösta)

Erik, son till Christian och Maria, Chal-

mers (Thorsvi, Ernst, Olof)

Erik Engberg, son till Brita, Chalmers (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Livia, dotter till Gustaf och Dina, Umeå universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Louise, dotter till Johan och Ann-Christin, Göteborgs Universitet (Thorsvi, Adolf, Stellan)

Maneesha, dotter till Louise och Jacques, Royal Veterinary College, London (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Max Wilén, son till Ulrika och Henrik Wilén, Linköpings universitet (Thorsvi, Adolf, Carl)

Oscar Morehead, son till Gabrielle och John Morehead, Hanze University, Holland (Österby, Max, BeO)

Petra, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Malmö högskola (Thorsvi, Ernst, Olof)

Rickard Engberg, son till Brita, Göteborgs Universitet (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Samuel, son till Ian och Maria, KTH, Stockholm (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Sara, dotter till Otto och Pia, Umeå universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Sophia, dotter till Otto och Pia, Linköpings universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Thyra, dotter till Olof och Tina, Uppsala universitet (Ernst, Olof, Bengt)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Ett exempel på hur ett släkträd byggt i det digitala verktyget My Heritage kan se ut. Prova gärna att skapa ett för dig eller en släkting!

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande

johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Jenny Hermelin, ledamot
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

NILS Gustaf
Lantbrukare
Förtroende
1871-1941

